

Παπά-Σάββας, Όταν είχε πλημμυρίσει από άρρητη ευωδία η Μονή Χρυσοβαλάντου!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

*Ευθύμιος Παπαδημητρίου, σειρά χαρακτηριστικών,
«Αγιορείτες μοναχοί».*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Γράφει ο όσιος Παΐσιος]: Ένας από τους πιο αγαπημένους φίλους του Παπα-Τύχωνα [Ρώσος, Αγιορείτης Ιερομόναχος, Γέροντας του οσίου Παΐσιου] ήταν και ο ευλαβέστατος Παπα-Σάββας [ο Εσφιγμενίτης], ο οποίος είχε την αδιάλειπτη

προσευχή και είχε φθάσει μάλιστα σε μεγάλη πνευματική κατάσταση.

Ο Παπα-Σάββας είχε έρθει από δέκα τεσσάρων χρονών, μικρό παιδί, αφήνοντας τους γονείς του και την πατρίδα του, την Φιλιππιάδα, και κλείστηκε στο Περιβόλι της Παναγίας, όχι για να παίξει, αλλά για να παλέψει.

Και πράγματι, αγωνίσθηκε παλικαρίσια, έγινε αθλητής του Χριστού και στεφανώθηκε.

Αιτία της φυγής του από τον κόσμο, όπως μου έλεγε, ήταν ο βίος του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, ο οποίος του άναψε στην καρδιά του την γλυκιά φλόγα της αγάπης του Χριστού, και έτσι ήρθε στο Άγιον Όρος, στην Ι. Μονή Εσφιγμένου.

Αγωνίστηκε πολύ φιλότιμα από μικρός μέχρι τα γεράματα του ο Παπα- Σάββας, χωρίς να υπολογίζει τον εαυτό του, γι' αυτό και σκεφτόταν πάντα τους άλλους και προσπαθούσε πώς να αναπαύση τον καθέναν.

Μετά από μια πολυχρόνια σκληρή άσκηση επόμενο ήταν να υποστή και ορισμένες σωματικές βλάβες, να έχει προβλήματα με την υγεία του. Ο Αθλητής του Χριστού όμως τους πόνους τους πανηγύριζε με την υπομονή, ενθυμούμενος τους Αγίους Μάρτυρες, και δοξολογούσε τον Θεό.

Όταν τον ρωτούσα «πώς πάει η υγεία σας», εκείνος μου έλεγε:

- Δόξα τω Θεώ, πολύ καλά. Εγώ τίποτα δεν υποφέρω εν συγκρίσει με τους Αγίους Μάρτυρες, όπως και δεν έχω κάνει τίποτα εν συγκρίσει με τους Οσίους Πατέρες - ενώ ποτέ του δεν παρέλειψε τα πνευματικά του καθήκοντα μέχρι τα γεράματα του, όταν τον είχαν εγκαταλείψει πια οι σωματικές του δυνάμεις, και οι πόνοι είχαν δυναμώσει? ο Παπα-Σάββας ήταν πάντα χαρούμενος στους πόνους και συνέχεια έλεγε Δόξα σοι ο Θεός.

Οι Πατέρες της Μονής από αγάπη τον πήγαν στην Αθήνα για εξετάσεις σε κλινική, κι εκείνος έκανε υπακοή σαν καλός Κοινοβιάτης.

Ο φιλήσυχος όμως Παπα-Σάββας δυσκολεύτηκε περισσότερο από τον κοσμικό θόρυβο παρά από τους πόνους της αρρώστιας και παρακάλεσε τους Πατέρες να τον φέρουν πάλι στην Μετάνοια του, στο Περιβόλι της Παναγίας.

Οι Πατέρες το δέχθηκαν και τον πήγαν προσωρινά στην Ι. Μονή Χρυσοβαλάντου, για να συνέλθη λίγο, και μετά να φύγουν για το Άγιον Όρος.

Ένα βράδυ όμως είχε πλημμυρίσει από άρρητη ευωδία όλη η Μονή, και η Γερόντισσα δεν μπορούσε να το εξηγήσει!

Σε λίγο διεπίστωσαν ότι η ευωδία έβγαινε από το κελλί, όπου έμενε ο Παπα-Σάββας.

Όταν άνοιξαν την πόρτα, γέμισε ο τόπος από άρωμα, και βρήκαν τον Παπα-Σάββα να έχει παραδώσει το πνεύμα του.

Τότε κατάλαβαν ότι το άρωμα αυτό έβγαινε από την αρωματισμένη ψυχή του Παπα-Σάββα.

Ήρθαν μετά και οι Πατέρες και τον μετέφεραν στην Μετάνοια του. Την ευχή του να έχουμε. Αμήν.

Απόσπασμα από το βιβλίο του οσίου Παϊσίου, «Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/2YR1S6L>